

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4774/2020
22.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Данијеле Николић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александра Младеновића, адвокат из ..., против тужене „BANCA INTESA“ АД из Београда, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 7431/19 од 28.11.2019. године, на седници одржаној 22.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 7431/19 од 28.11.2019. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене, изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 7431/19 од 28.11.2019. године.

Образложење

Трећи основни суд у Београду, пресудом П 2403/18 од 03.12.2018. године, усвојио је тужбени захтев тужиоца и утврдио да је одредба става 1. тачка 1. члана 9. Уговора о стамбеном кредиту број .. од 20.10.2014. године, апсолутно ништава одредба и да не производи правно дејство (став први изреке). Обавезао је тужену да исплати тужиоцу на име неоснованог обогаћења износ од 64.062,99 динара, са законском затезном каматом од 29.10.2014. године до исплате (став други изреке). Обавезао је тужену да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 40.426,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате (став трећи изреке).

Виши суд у Београду, пресудом Гж 7431/19 од 28.11.2019. године, одбио је као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Трећег основног суда у Београду П 2403/18 од 03.12.2018. године (став први изреке). Одбио је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, као посебну, због погрешне примене материјалног права, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14 и 87/18), оценио да ревизија тужене није изузетно дозвољена.

Банка има право на наплату трошкова и накнаду банкарских услуга, па одредба уговора о кредиту којом се корисник кредита обавезује да банци плати трошкове кредита није ништава под условом да је понуда банке садржала јасне и недвосмислене податке о трошковима кредита. Трошкови обраде кредита и пуштање кредита у течај, као и други трошкови које банка обрачунава кориснику приликом одобравања кредита или који су познати на дан обрачуна и које банка обрачунава кориснику у току реализације уговора о кредиту, могу бити исказани у процентуалном износу и наплаћују се само кроз обрачун ефективне каматне стопе (правни став усвојен на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 22.05.2018. године).

Према оцени овога суда побијана другостепена пресуда је у складу са усвојеним правним ставом, због чега нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији тужене, као изузетно дозвољеној ревизији, на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и потребе новог тумачења права.

Врховни касациони суд је испитао и дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. а у вези одредби члана 413. и 479. став 6. ЗПП и утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Тужба је поднета 21.03.2018. године. У уводу првостепене пресуде је наведена вредност предмета спора у износу од 64.062,99 динара.

Према томе, како вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, у смислу одредби члана 468. ЗПП, то се ради о поступку у спору мале вредности у смислу члана 468. ЗПП, у коме против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија, на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Како је одредбом члана 467. ЗПП прописано, да, ако у одредбама ове главе није другачије прописано, у поступку о споровима мале вредности сходно се примењују остале одредбе овог закона, а овај суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији тужене, као изузетно дозвољеној ревизији, то ревизија тужене није дозвољена ни на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредби чл.404. и 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**